

maši. V cerkvi je vsem jednaka čast, bogatinom in revežem. Ko je bil Ivan ubožen, je tako-le molil: „Gospod! milostljiv bodi meni grešniku!“ Takoisto je molil tudi zdaj, ko je bil bogat. Tak kak razložek je? Po smrti bogatega Ivana ne zakopljejo v cekine in drage kamne, ampak v ravno tisto črno in hladno zemljo, kakor poslednjega berača; cvrl se bo Ivan tudi ravno na tistem ognju, kakor črevljarji. Inak se mu je storilo, ko je vse to pomislil; v nameček pa še take težave v vsem telesu! Nikoli ga prej v cerkvi ni móra tlačila. In vedno so mu silile v glavo razne druge misli: o skrinji z denarji, o tateh, ki prežé in ga zalezujejo o svoji duši, ki jo je prodal škrtu in pogubil za vselej.

Šel je iz cerkve jezen in nataknen. Da bi se otresel teh raznih misli, zategnil je na ves goltanec, kakor je imel vselej navado v takih slučajih: „Ali me boš kaj rada imela — Ko bom nosil sukno belo „sabljico prrrep . . . Živijo! pormejš!“ — Pa komaj se je nekoliko razveselil, kar skoči k njemu policaj, mu salutira in pravi:

— Gospod, pridušati se pa ne smete na ulici. Vi niste kak črevljar.

Ivan se je prislonil k steni in začel misliti, kako bi se vender nekoliko razvedril.

— Gospod! — zakričal je nanj dvornik, na steno pa ne smete . . .

Ivan je šel dalje, v prodajalnico, pa si je kupil najlepšo harmoniko, pa je začel gosti na ulici. Vsi, ki so šli mimo, kazali so nanj, pa se smejali.

— Pa še gospod! — dražili so ga vozniki . . . kakor kak pijan črevljar . . .

— Ali pristuje gospodu tako razsajati? rekel mu je policaj. — Še v krčmo bi šli!

— Gospod, dajte vbogajme! vpili so otožno berači in ga obstopali od vseh strani. — Dajte, gospod!

Poprej, ko je bil ubog črevljar, se berači še brigali niso zanj, zdaj pa mu iti niso dajali.

Doma ga je čakala nova žena, v zeleni jopi in rudečem krilu. Hotel ji je napomniti, da je v sv. pismu rečeno, da „žena se boj svojega moža“, in je visoko vzdignil pest; pa žena mu je zavpila srdito:

— Le poskusi! hribovec! rovtar! Ne veš, kako je ravnati z gospemi! Če ljubiš, tako roko poljubi; tepel me pa ne boš ne!

„Preklicano življenje! mislil si je Ivan. Kako vender ljudje živé! Peti ne smeš, na harmoniki ne godi, z babnico poigrati Bog ne zadene . . . Fej!

Komaj je sedel z gospo za mizo, pa se je prikazal škrt v sinjih očalih.

— Nu Ivan, rekel je, — jaz sem natanko vse izpolnil. Zdaj pa podpiši ta-le papirček pa pojdi z menoj. Zdaj veš, kako bogati ljudje žive; dovolj je za te.

Pa je zgrabil Ivana in ga vlekel za vrat v pekel, kjer je najbolj gorelo; škrti pa so leteli od povsod in krali:

Tepec! osel!

V peklu je strašno smrdelo po petroleji, tako da je Ivan komaj dihal.

Pa hipoma je vse izginilo. Ivan je odprl oči in zagledal svojo klop, prazno steklenico, črevlje in lampico: steklo je bilo vse v saji in od rudečkastega, motnega ognja se je valil črn dim, kakor iz dimnika.

Poleg pa je stal gospod v sinjih očalih in je srdito kričal:

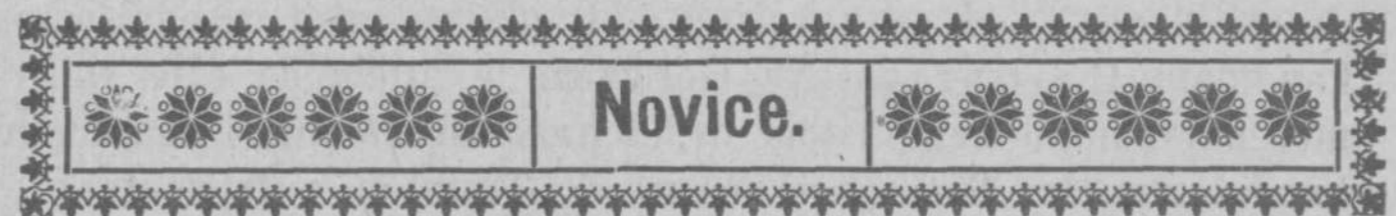
— Tepec! osel! Tri tedne je vže, kar sem ti naročil črevlje! Misliš, da drugega dela nimam, kakor krevsati po petkrat na dan k tebi. Živinče!

Ivan je stresel glavo ter začel dodelavati črevlje. Gospod v sinjih očalih pa se je zmirom še jezil. Ko se je nazadnje pomiril, vprašal ga je črevljar čmerikavo:

— S čem se pa vi pečate, gospod?

— Tisti bengalski ogenj delam, pa rakete. Pirotehniki mi pravijo.

Zazvonilo je k maši. Ivan je že zdavni odnesel črevlje in dobil denarje. O polunoči je šel v cerkev. Po ulici so snovali kočije in sani z medvedjimi plahtami. Po straneh so šli vkup s prostim ljudstvom, bogati kupci, gospodje, častniki. Pa Ivan vže ni bil zaviden in ni tožil, da je ubožec. Bil je zdaj prepričan, da na svetu je bogatim in revnim jednako hudo. Če se jedni vozijo v bogatih kočijah, pa drugi lahko pojo na ulici na ves golt; sploh pa čaka vseh jedno in isto; jedna gomila v hladni zemlji. In zdaj je Ivan vedel, da v življenju ni nič takega, da bi se izplačalo podpirati škrtu celo majhen košček svoje duše.

— Osebne vesti. Nadučitelj v Cerknici gosp. Karol Dermelj je dobil častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje. — Davčnim pristavom v Litiji je imenovan gosp. Ivan Demšar, doslej narednik pri pešpolku št. 97. — Za poštna praktikanta sta imenovana gg. Matej Zupan v Ljubljani in Dragotin Tavčar v Trstu.

— Obrtna šola v Ljubljani. Občinski svet ljubljanski je v zadnji seji sklenil, da kupi od nemškega viteškega reda stavbišče na Mirji, da tam zgradi poslopje za obrtno šolo. Viteški red je prvotno določeno ceno za to stavbišče, 50,000 K, skrčil na 44.000 K.

— Ljubljanske ljudske šole. Mestni šolski svet je odredil, da ostanejo ljubljanske ljudske šole vsled kužnih boleznij mej otroci tudi še nadalje zaprte in sicer na nedoločen čas.

— Posredovanje za stanovanja je prevzela ljubljanska mestna posredovalnica za delo in službe. To je jako pametna odredba, ki bo občinstvu prihranila mnogo stroškov in potov.

— Parobrod po Ljubljani. Gosp. Karol Kotnik na Vrhniki je dobil koncesijo za prevažanje ljudi in blaga s parobrodom po Ljubljani.

— Skušnje na podkovski šoli vršile so se dne 27. in 28. decembra l. l. pred izpraševalno komisijo, katere člani so vodja dr. vit. Bleiweis-Trsteniški, c. kr. veterinarji koncipist Pavlin in učitelj Šlegel. Kovačev brez šole prišlo je sedem,

od teh sta dva kovača ponavljala skušnje, pet kovačev delalo je skušnje v prvič. Vsploh skušnje ni bil povolen, trije kovači niso zadostili, eden kovač mora priti v šolo, ako hoče še nadalje izvrševati kovaški obrt, dva kovača smeta ponavljati skušnjo po preteku enega leta. Iz Kranjske bili so le tri kovači, dva kovača bila sta Štajerca, eden Korošec in eden Goričan. Učencev podkavske šole bilo je v drugem tečaju 5, vsi iz Kranjske in vsi so imeli podpore. Eden učenec šolal se je celo leto, vsi drugi bili so pol leta v šoli. Delali so izpit iz podkovstva in mesogledstva, eden učenec I. tečaja samo iz mesogledstva. Uspeh skušnje bil je sledeči: Juvan Anton iz Vač dobili je red „prav dobro“, Perko Janez iz Poljan nad Škofjo Loko red „dobro“, Volf Simon iz Bleda red „dobro“, Bizjak Fran iz Vipave iz mesogledstva red „dobro“, Rozman Fran iz Križa pri Kranju in Primožič Janez iz Sv. Katarine sta dobila red „zadostno“.

— **Državnozbornske volitve na Slovenskem.** Pri volitvah dne 3. januarja so bili izvoljeni v skupini gorenjskih in notranjskih mest in trgov naprednonarodni kandidat dr. Andrej Ferjančič, ki je dobil 632 glasov. Katoliško-narodni kandidat Jos. Šuman je dobil 495 glasov, socialnodemokratični kandidat Josip Kopač 49 glasov. V skupini dolenskih mest je bil izvoljen naprednonarodni kandidat notar Ivan Plantan, ki je dobil 385 glasov. Katoliško-narodni kandidat prošt dr. Seb. Elbert je dobil 324 glasov. V Ljubljani je bil izvoljen naprednonarodni kandidat dr. Ivan Tavčar, ki je dobil 919 glasov. Katoliško-narodni kandidat kanonik Sušnik je dobil 409 glasov, nemški kandidat Ivan Baumgartner je dobil 358 glasov, socialnodemokratični kandidat Ivan Železnikar je dobil 7 glasov in „neodvisni“ kandidat Ivan Kunčič je dobil 1 glas. Razmerje mej napredno in mej katoliško stranko na Kranjskem se torej ni premenilo. Obe stranki sta ohranili svojo posest in to je posebno za napredno stranko velicega pomena, ker so se proti njej združili s katoliško stranko tudi Nemci in vlada. Na Štajerskem je v peti kuriji bil izvoljen katoliško-narodni kandidat dekan Žičkar z večino 140 glasov proti neodvisnemu kandidatu Hribarju. Na Goriškem je prišlo do ožje volitve mej naprednim kandidatom dr. Tumo in katoliško narodnim kandidatom dr. Gregorčičem. V Trstu in v Istri sta propadla slovenska kandidata dr. Rybař in dr. Laginja.

— **Slab izgled.** V takoimenovanih katoliških časopisih se vedno tarna in tarna, da nasprotni listi napadajo duhovnike. Tudi zlec se to čisto čuje in na vse načine se skuša ljudstvu vcepiti mnenje, da se duhovnikov ne sme napadati. Zadnji čas pa smo ućakali zopet več novih slučajev, da je prav katoliško časopisje na kaj nelep način napadalo duhovnika, občespoštovanega in velezaslužnega župnika gosp. Berceta v Boštanju, da, celo na leci je bil napaden in to v Št. Lambertu, kjer je bil prej župnik. Takisto se je zgodilo pokojnemu dekanu gosp. Veselu in večkrat tudi že ljubljanskemu župniku gosp. Vrhovniku. Katoliško časopisje daje torej prav slabe izgleda, kar se tiče spoštovanja duhovnikov toliko slabše, ker napada samo ravno najboljše duhovnike.

— **Kranjsko sadje na svetovni razstavi v Parizu.** Poročali smo že pred več tedni, kako je bila v Parizu odlikovana razstava kranjskega sadja. Glasom glavnega poročila o razstavi je predsednik razsodišća, Charles Ballet, v imenu celega razsodišća sporočil grofu Attemsju kot predsedniku c. k. društva avstrijskih pomologov, da so vsi francoski strokovnjaki pripoznali, da je bila avstrijska razstava sadja najlepša in najzanimivejša v celi razstavi. Glede kranjskega oddelka pravi rečeno poročilo: Kranjska je razstavila obširno in zelo zanimivo deželno zbirko, iz katere je bilo spoznati, kako velikansko je ta dežela napredovala od državne sadjarske razstave l. 1888. Najplemenitejše vrste so bile zastopane po prekrasnih komadih, in če bo Kranjska tudi v prihodnje tako

napredovala, kakor nekaj let sem, potem zadobi kranjska dežela v doglednem času glede sadjarstva prav posebno znamenito mesto. Duša tega dela v deželi je tajnik kmetijske družbe g. Pirc. Razsodišće mu je priznalo srebrno svetinjo, dočim so drugi dobili le bronasto, a predsedstvo državnega sadjarskega društva je prosilo, naj se mu podeli večje odlikovanje.

— **Zaznamek** dné 2. januarja l. 1901. izžrebanih obveznic 4 % posojila kranjskega, katerih glavinski zneski se bodo dne 1. julija 1901. l. v imenski vrednosti izplačali. à 2 000 K št.: 758, 957, 1005, 1606, 1760 1800, 1874, 2043, 2142, 2225, 2351, 2539, 2554, 2964 à 2 000 K št.: 79, 91, 134, 183, 235, 302, 452, 458, 679, 722, 732, 766 785, 814, 832, 843, 916, 919, 1000, 1051, 1129, 1192, 1249, 1288, 1313, 1366, 1394, 1618, 1523, 1551, 1563, 1876, 1955, 1993, 2114, 2193; à 10.000 K št.: 23, 71; à 20 000 K št.: 7, 87.

Zaključek:	Glavinska imenska vrednost:
14 komadov à 200 kron	2 800 kron
36 „ à 2 000 „	72 000 „
2 komada à 10 000 „	20 000 „
2 „ à 20 000 „	40 000 „
54 komadov	skupaj . . . 134 800 kron

Navedene obveznice izžrebane z glavinskimi zneski v imenski vrednosti bode kranjska deželna blagajnica v Ljubljani izplačevala zgoraj navedenega dne ravna je se po dotičnih veljavnih predpisih. Omenja se, da se bodo izžrebane obveznice, kakor tudi kuponi 3 mesece pred zapadlim rokom izplačevale proti 4 % eskomptni pristojbini.

— **V znamenju noža.** Na občnem zboru bralnega društva v Št. Pavlu pri Preboldu so nekateri prenapetneži zahtevali, da društvo več ne sme naročiti „Slovenskega Naroda“ in „Ljubljanskega Zvona“. Večina je to odklonila, kar je manjšino tako razkačilo, da so nekateri njeni pristaši z noži napadli liberalne nasprotnike, ter jih več ranili.

— **Železnica Št. Janž—Sevnica.** Železniško ministstvo je dalo šentjanski premogokopni družbi dovoljenje za izvršitev tehničnih priprav za zgradbo ozkotirne male železnice od Sevnice v Št. Janž. Dovoljenje je veljavno za jedno leto.

— **Oddaja gozdnih drevesc.** V svrhu pogozdovanja odda se iz državnega vrta v Celju en milijon drevesc različne vrste. Prijave za dobavo sprejema okrajno gozdno nadzorstvo v Celju do 30. januarja.

— **Umrla je v Železnikih tamošnja učiteljica** gđe. Ana Rekar, rod. iz Ljubljane. Bila je šele 23 let stara.

— **Dezertirala sta dva vojaka** pešpolka št. 48 in odnesla seboj nad 1000 kron denarja. Odpeljala sta se proti Ljubljani.

— **Poskušen samomor.** Hlapec I. B. iz Ljubljane se je poskusil dne 2. januarja zaklati. Napil se je bil žganja, in ker ni imel več denarja, da bi si privoščil še kaj pijače, se je tako razjezil, da si je hotel življenje vzeti.

— **Krvav boj na cesti.** V Iglavi na Češkem je poročnik Libisek 81. pešpolka na cesti razžalil avskultanta dr. Wittrofskega. Avskultant je zabrusil poročniku psovko nazaj, na kar je poročnik začel s sabljo mahati po nasprotniku, ki se je nekaj časa branil s palico. Občinstvo je hotelo posredovati, a nasprotnika sta se borila dalje. Končno je ranjeni Wittrofski potegnil nož in častnika nevarno ranil v prsa in obraz. Oba pretepača sta v bolnišnici.

— **Gospodarska razstava v Pragi.** V maju t. l. bo kakor druga leta v Pragi razstava živine, spojena z razstavo gospodarskih strojev in izdelkov raznih vrst. Prispojena bo tudi razstava gospodarske industrije.

— **Volkovi na Ogrskem** so na zimo jako siloviti. Neka ženska Drohar iz Belesa je šla po glavni cesti domov. Med potjo so jo napadli volkovi in jo požrli. Ogrski lovci so pač izredno — slabi!

— **Nesreča v cerkvi.** V Sagu na Ogrskem se je v cerkvi vnela neka preproga. in ogenj se je prijel tudi obleke blizu ondi klečeče deklice. Več deklet ji je prihitelo na pomoč, a tudi njihove obleke so se unele. Troje deklet je radi opeklin umrlo še istega dne. Osem drugih deklet in dvoje fantov pa se je hudo opeklo.

— **Pokajeni milijoni.** Centralno ravnateljstvo tobačne režije je izdalo velezanimive podatke o tobačnem konzumu na Ogrskem za leto 1899. Skupno se je prodalo v letu 1899 tobaka za 50,673 824 68 gld. in sicer 793,110.82 gld. več kakor v letu 1898. Konsumnike se razdeli po posameznih tobačnih vrstah: Tobaka za nosljanje se je prodalo 50.768 kg kar je za 2480 kg manj kakor v letu 1898. Še manj se je prodalo tobaka za pipo. Prodalo se je 563 549 kg. v letu 1898 pa 32 454 kg več, med tm ko se je poraba tobaka v zavitkih za nekoliko povzdignila, tako, da se je prodalo 1899. leta 554,557.264 zavitkov, 674 021 več kakor v letu 1898. Istotako se je ponižala poraba smodk. prodalo se je v letu 1899. letu 480,142.170 komadov, 4,166 670 manj ko v letu 1898. Pesedas. brazilskih ter kratkih virginij se je prodalo v 1899. letu 55.7 % oziroma 32.1 % manj ko v letu 1898. med tem ko so se trabuke dobro prodajale. Posebno so se prikupile svalčice, katerih se je prodalo 944 milijonov, za 91 milijonov več nego v letu 1898. Dram se je prodalo več 29.8, hunij 23.9, dam 18.9 in šport 10.4 %. Specijaliteta tobaka se je prodalo za 4,528.188 gld. 66 kr.

— **Plemenita ustanova bivše plesalke.** Bivša kraljeva ravnateljica baleta dvornega gledišča v Monakovu gđc. Lucija Gran-Young je glasom listin notarja Grimma 26. nov. z zneskom od prilično 220 000 mark v vrednostnih papirjih in dolga prosto hišo v vrednosti od približno 180.000 mark, torej v skupnem znesku 400.000 mark zasnovala krajevno dobotvorno ustanovo. Namen ustanove je, dajati podpore studujočim brez razlike konfesije ali spola, ki se hočejo na enem izmed monakovskih učnih zavodov izobraziti za stanovsko delavnost. Ustanova stopi v moč ob smrti veledušne zasnovateljice, ki je bila svoj čas slavna plesalka.

— **11.000 ljudi zmanjkalo.** V Zürichu so o priliki zadnjega ljudskega štetja prišli do zanimivega iznenadenja. Leta 1880, ob priliki ljudskega štetja, bilo je prebivalcev 133 000, leta 1898. bilo jih je celo 161.000, a sedaj so šteli in našteali so jih samo 150.000. Statistiški urad je sedaj v zadregi, najti vzrok, kam je izginilo 11.000 ljudi, kajti izselilo se jih je malo, kaka posebna bolezen tudi ni razsajala zadnje dve leti, ničesar posebnega se ni zgodilo in vender šteje mesto toliko tisoč ljudi manj, kakor jih je imelo pred dvema leti.

— **Usmrčen morilec.** V Vesteraasu na Švedskem so umrtili morilca Nordlunda, ki je hotel 16. maja l. l. na parniku „Princ Karol“ pomoriti vse potnike ter jih oropati. Nordlund je zaklenil mnogo potnikov v njih kabine ter začel nato streljati na potnike, ki so ostali na krovu. Nato je rabil še bodalo in nož. Umoril je tri osebe ter jih več ranil, ki so tudi pozneje umrle. Nato je skočil v morje, odvezal čoln in pobegnil. Že naslednjega dne pa so ga dobili v čakalnici na postaji Skogstoop. Ko je šel na morišče, kjer so mu odsekali glavo, je morilec — pel.

— **Najstarejši ruski admiral.** Glasom peterburških listov je grof Loggin Haydee dne 30. novembra praznoval nenavaden jubilej 80 letne službe v ruski mornarici. Grof Hayden je pod carjem Aleksandrom I. leta 1820. vstopil v rusko mornarico, kateri pripada še danes. V vojni pri Navarinu leta 1827. se je grof Hayden odlikoval kot poveljnik vojne ladije „Konstantin“ na odličan način, Pod carjem Niko-

lajem I. je bil jubilar šef vojne pisarne carjeve, pod Aleksandrom II. in Aleksandrom III. je zavzemal grof Hayden v ruski mornarici odlična mesta. Grof Hayden je sedaj v 98 letu svoje dobe.

— **Izdatki in dohodki pariških razstav.** Stroški letošnje svetovne razstave so znašali 65 milijonov frankov, dohodki pa 68 milijonov; preostalo je torej čistega dobička 3 milijone frankov, kar pa ne izključi možnosti, da so nekateri podjetja na razstavi trpela škodo. Razstava leta 1889. je imela čistega dohodka 10 milijonov, ona leta 1878 pa 32 in pol milijona zgube; razstava leta 1867 pa je bila aktivna za 3 milijone frankov. Razstavo je obiskalo leta 1879. šestnajst, leta 1889, dvanajst in letošnjo triinpetdeset milijonov oseb.

— **Dewetova premetenost.** „Manchester Guardian“ poroča novo delo zvitega burskega generala Deweta. General Pagan je bil Deweta, ki je imel okoli 3000 mož. s svojimi 40 000 možmi zajel docela, tako da Dewetu navidezno ni bilo možno več uiti. Paget je torej poslal Dewetu sela z zahtevo, naj se takoj uda. Dewet je Pagetu odgovoril, naj počaka še štiri ure, da si premisli. Ko so štiri ure minule, niso našli Angleži nobenega Bura več. Dewet je na čudovit način izginil z vojaki, topovi in vozovi brez sledu. Angleži so strmeli. Kako je pač mogel Dewet uiti? Dal je kolesa in vse železje oviti s suknom, da ni bilo čuti nobenega ropota ter se hitro izmuznil. Angležki listi in častniki so polni priznanja, da je Dewet v istini genialen vojskovodja.

— **Mož s petero ženami.** Pred londonskim policijskim sodiščem je stal te dni neki mož, ki se je zval Hall, King, Charter, Palmer, Watson, Wilson, Scott, Baines in Cascella. Imel je petero žen, izmed katerih so bile tri pri obravnavi kot priče. Mogoče pa je, da je imel še več žen. Slepjar je lovil služkinje z inserati. Oglasilo se je vedno dosti moža-željnih žensk. Slepjar je izbral najpremožnejše ter se oženil z njimi. Z nekaterimi je živel kratko dobo, jim pobral denar in izginil. Včasih je imel kar po več žen ob enem.

Loterijske srečke

V Lincu dne 29. decembra t. l.: 29, 11, 20, 87, 89.

V Trstu dne 29. decembra t. l.: 78, 43, 41, 19, 22.

V Pragi dne 2. januarja t. l.: 19, 65, 89, 29, 20.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 4. januarja 1901. Pšenica K 7.70 h — K 7.80 h, oz. K 6.50 h — K 6.70 h, ječmen K 6. — h, oves K 6.20 h — 6.50 h ajda 6 — h, proso K 7. — h, turščica nova K 6. — h, stara K 6.80 h, leča K — — h, fižol K 10. — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme Ludwig Oesterreicher,
Deutsche Gasse 8 Budapest.

(5—10)